

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH

w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy

w Zielonej Górze

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

1. Standardy Ochrony Małoletnich w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w Zielonej Górze (zwanym dalej WOMP) zostały opracowane w związku z realizacją obowiązku wynikającego z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

2. Celem wprowadzenia standardów ochrony dzieci w podmiocie jest:

- Zapewnienie wszystkim dzieciom ochrony przed krzywdzeniem i ustalenie procedur udzielania im wsparcia.
- Zapewnienie wszystkim pracownikom niezbędnych informacji i kompetencji, aby umożliwić im wywiązać się z obowiązków w zakresie dbałości o dobro dziecka i ochrony dzieci przed przemocą.
- Zapewnienie dzieciom oraz ich rodzicom lub opiekunom niezbędnych informacji na temat zasad obowiązujących w podmiocie oraz możliwości uzyskania wsparcia w sytuacji podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia.

3. Objaśnienie pojęć:

1) **WOMP** – należy przez to rozumieć Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy w Zielonej Górze

2) **personel podmiotu** - pracownicy, niezależnie od podstawy prawnej zatrudnienia, osoby świadczące usługi na rzecz WOMP w oparciu o umowy cywilnoprawne mający kontakt z dziećmi, wolontariusze, studenci, rezydenci, lekarze specjalizujący się w systemie pozarezydenckim, stażyści, praktykanci,

3) **kierownictwo podmiotu** – osoba/y, które w strukturze podmiotu są uprawnione do podejmowania decyzji o działaniach podmiotu, czyli Dyrektor, Zastępcy Dyrektora

4) **małoletni/dziecko** - każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia,

5) **opiekun** - przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych),

6) **Standardy** - Standardy Ochrony Małoletnich w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w Zielonej Górze

7) **krzywdzenie dziecka** - to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniechanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

- **Przemoc fizyczna** wobec dziecka. Jest to działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemocy fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.
- **Przemoc psychiczna** wobec dziecka. Jest to przewlekła, нефizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania.
- **Przemoc seksualna** wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w

przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja siły, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne np. wykorzystanie dziecka lub jego wizerunku do tworzenia materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie tzw. CSAM (na przykład z wykorzystaniem oprogramowania). Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym.

- **Zaniedbywanie dziecka.** Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.
- **Przemoc rówieśnicza** (nękanie rówieśnicze, zastraszanie). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a sprawcy bądź grupa sprawców mają przewagę nad pokrzywdzonym.

8) koordynator bezpieczeństwa w Internecie - pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu, odpowiedzialny za zapewnienie bezpiecznych warunków korzystania przez dziecko z sieci teleinformatycznych, w tym Internetu na terenie podmiotu.

9) osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci - pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w podmiocie oraz zachowaniem ich aktualności, będący również odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.

10) dane osobowe dziecka - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.

4. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwo na szkodę dziecka, np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem fizyczne lub psychiczne;
- doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
- doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem.

5. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- rodziców/opiekunów prawnych dziecka/opiekuna tymczasowego (dot. dziecka obywatela Ukrainy),
- inne osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, w tym o nieustalonej tożsamości),
- inne dziecko.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

1) Członkowie personelu podmiotu posiadają odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych

obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

2) Personel podmiotu monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

3) Członkowie personelu znają i stosują zasady bezpiecznych relacji.

4) W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka krzywdzenia dziecka personel podmiotu podejmuje działania profilaktyczne w zakresie swoich kompetencji i możliwości.

5) W każdym przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka i odseparować je od osoby podejrzewanej o krzywdzenie.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

1. W przypadku podjęcia przez pracownika WOMP podejrzania, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej opisującej zdarzenie, a następnie przekazania tej informacji osobie odpowiedzialnej za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku. Zgłoszenie wymaga odnotowania zdarzenia w Rejestrze – wzór Rejestru stanowi załącznik nr 1.

2. W przypadku podejrzania, że dziecko jest krzywdzone, należy powiadomić rodzica/opiekuna dziecka, a w sytuacji gdy osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest opiekun dziecka, należy powiadomić niekrzywdzącego opiekuna lub inną osobę wskazaną przez dziecko.

3. W przypadku podejrzania krzywdzenia dziecka ze strony innego dziecka, należy powiadomić również opiekuna dziecka krzywdzącego.

4. W przypadku podejrzania krzywdzenia dziecka stwierdzonego podczas badania uczniów przeprowadzanego na terenie szkoły - o podejrzaniu, że dziecko jest krzywdzone należy powiadomić również Dyrektora szkoły, celem podjęcia przez Niego dalszych działań odpowiadających wdrożonym w danej placówce procedurom.

4. Interwencja prowadzona jest przez osobę wyznaczoną przez kierownictwo podmiotu do podejmowania interwencji, w zależności od sytuacji i potrzeby we współpracy z kierownictwem, osobą dokonującą zgłoszenia, innymi osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie, realizowanie, upowszechnianie i monitorowanie standardów ochrony dzieci, lub innymi osobami zatrudnionymi w podmiocie, np. psychologiem.

5. W sytuacji ujawnienia krzywdzenia dziecka należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, zapewnić dziecko, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie, w tym:

- a) wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
- b) jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;
- c) należy odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.

6. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

7. Po ujawnieniu przez dziecko krzywdzenia lub w sytuacji podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, osoba odpowiedzialna za organizację i udzielanie wsparcia dziecku opracowuje Plan wsparcia dziecka.

8. Plan wsparcia powinien uwzględniać indywidualną sytuację dziecka, m.in. jego wiek, samopoczucie/obrażenia, charakter zdarzenia do jakiego doszło i zawierać wskazania dotyczące podjętych przez WOMP działań, których celem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i poprawa jego dobrostanu, określenie źródła zagrożenia/krzywdzenia (opiekun lub inna osoba dorosła, personel podmiotu, inne dziecko), określenie czy istnieje zagrożenie dla dziecka np.: sposoby odizolowania dziecka od sprawców krzywdzenia; wsparcie, jakie podmiot może zaoferować dziecku; skierowanie dziecka i/lub jego rodziców/opiekunów do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

9. Plan wsparcia dziecka powinien zawierać w swej treści wskazania dotyczące:

a) podjętych przez WOMP działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji oraz Dyrektora szkoły, w sytuacji gdy badanie dotyczy uczniów tej placówki,

b) wsparcia jakie WOMP zaoferował dziecku,

c) skierowania dziecka do poradni specjalistycznej w celu udzielenia pomocy, jeżeli zaistnieje taka potrzeba,

10. Plan wsparcia dziecka jest przekazywany rodzicom/opiekunom z zaleceniem jego realizacji. W przypadku, gdy rodzic/opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy przedstawić niekrzywdzącemu rodzicowi/opiekunowi lub innej osobie bliskiej wskazanej przez dziecko.

11. Dyrektor informuje rodziców/opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniego podmiotu (prokuratura, policja, sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej, przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskiej karty”).

12. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować Policję i pogotowie. Poinformowania służb dokonuje członek personelu placówki, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

13. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu placówki należy niezwłocznie odsunąć taką osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, do czasu wyjaśnienia sprawy.

Rozdział IV

Ochrona danych osobowych dziecka i jego dóbr osobistych

1. WOMP zapewnia standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami.
2. WOMP respektuje prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, w tym wizerunku.

Rozdział V

Zasady rekrutacji personelu

1. Przed zatrudnieniem danej osoby w podmiocie lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem jej obowiązków polegających na pracy z dzieckiem należy ustalić kwalifikacje tej osoby oraz podjąć działania w celu ustalenia czy posiada kompetencje do pracy z dzieckiem oraz wykluczyć ryzyko wystąpienia z jej strony zagrożenia dla dobra dziecka i zagrożenia jego bezpieczeństwa.
2. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, WOMP dokonuje sprawdzenia informacji dotyczących karalności danej osoby, wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz uzyskuje od takiej osoby ubiegającej się o zatrudnienie oświadczenie o jej niekaralności. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 2.
3. Ponadto osoba przyjęta do pracy w WOMP (podobnie jak wszyscy dotychczas zatrudnieni w podmiocie pracownicy) musi podpisać oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci, w tym wskazanymi tam zasadami bezpiecznych relacji personelu z dziećmi i zobowiązaniu do ich przestrzegania, które stanowi załącznik nr 3.
4. Oświadczenie zostaje włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej.

Rozdział VI

Prawo do prywatności w zakresie badania

1. Każdy członek personelu ma obowiązek szanować prawo dziecka do prywatności. Należy poinformować dziecko o tym, że ma prawo do poufności ze strony personelu medycznego, jeśli dana informacja nie zagraża życiu lub zdrowiu dziecka i dotrzymanie poufności nie wiąże się ze złamaniem prawa. Jeśli zajdzie potrzeba ochrony dziecka bądź wystąpi inna sytuacja, z którą wiąże się ujawnienie określonych danych na temat dziecka, należy go o tym jak najszybciej powiadomić, wyjaśniając sytuację.

2. W trakcie badania należy, w miarę możliwości zapewnić, by obecny był rodzic/ opiekun dziecka, a jeżeli nie jest to możliwe, przed przystąpieniem do badania należy uzyskać pisemną zgodę rodzica/opiekuna prawnego/opiekuna tymczasowego na jego przeprowadzenie wraz z informacjami istotnymi dla oceny stanu zdrowia badanego. Wzór oświadczenia rodzica/opiekuna prawnego stanowi załącznik nr 3.

3. Omawiając sytuację zdrowotną dziecka i podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy traktować je podmiotowo, zwracać się bezpośrednio do dziecka, szanować prawo dziecka do autonomii, dawać mu poczucie sprawczości i wpływu na to, co się z nim dzieje w trakcie badania.

Rozdział VII

Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko

1. Personel podmiotu zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko.

2. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko z szacunkiem i podmiotowo. Podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe i bezpieczne, uwzględniać jego potrzeby.

2. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują każdego członka personelu WOMP, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą WOMP i/lub na jego terenie lub na terenie innej placówki, w której przeprowadzane są wynikające z ustawowo określonego zakresu działalności jednostki, badania dzieci przeprowadzane przez pracowników WOMP (personel medyczny).

3. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi oznaczają: obowiązek traktowania badanych dzieci (kandydatów do szkół ponadpodstawowych i na kwalifikacyjne kursy zawodowe, uczniów i słuchaczy tych szkół, słuchaczy kwalifikacyjnych kursów

zawodowych, studentów, którzy nie ukończyli 18-tego roku życia, którzy w trakcie praktycznej nauki zawodu lub stażu uczniowskiego są narażeni na działanie czynników szkodliwych, uciążliwych lub niebezpiecznych dla zdrowia, kandydatów na kierowców, którzy nie ukończyli 18-tego roku życia) lub dzieci korzystających z usług świadczonych przez laboratorium WOMP, a także innych dzieci przebywających w siedzibie WOMP, w sposób podmiotowy, zakaz stosowania przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie, zakaz nawiązywania jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym, realizowania kontaktu z dziećmi w godzinach pracy za pomocą kanałów służbowych w celach niezwiązanych z zakresem działalności prowadzonej przez WOMP jako jednostki służby medycyny pracy a wynikających z uregulowań ustawowych, w tym m.in. ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy.

Rozdział VIII

Obowiązki w zakresie wdrażania i realizacji standardów kierownictwa podmiotu

1. Do obowiązków kierownictwa podmiotu należy:

- 1) nadzorowanie, delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów ochrony dzieci w podmiocie,
- 2) wskazanie osób odpowiedzialnych za:
 - a) przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku/podejrzeniach krzywdzenia dziecka;
 - b) udzielenie wsparcia dziecku wg Planu wsparcia.
 - c) prowadzenie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka (w tym składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz wszczynanie procedury „Niebieskiej Karty”);
 - d) standardy ochrony dzieci w podmiocie, w tym przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów,
 - e) bezpieczeństwo w Internecie na terenie podmiotu.
- 3) Ustalenie zasad prowadzenia Rejestru ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka.

Rejestr powinien zawierać informacje o zgłoszeniu: ze wskazaniem osoby zgłaszającej, osoby podejrzewanej o krzywdzenie (rodzic/opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba), rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskie Karty) oraz daty interwencji. Dokumenty zebrane i wytworzone w związku z podejrzeniem krzywdzenia dziecka załącza się do dokumentacji dziecka lub przechowuje wraz z Rejestrem. Ewidencję zdarzeń, o ile jest prowadzona w formie papierowej, należy przechowywać w odpowiednio zabezpieczonym miejscu, do której dostęp ma osoba odpowiedzialna za standardy ochrony i kierownictwo podmiotu.

Jeżeli ewidencja prowadzona jest w wersji elektronicznej winna posiadać odpowiednie zabezpieczenia, dostęp do niej – jak w przypadku wersji papierowej - posiada osoba odpowiedzialna za standardy ochrony i kierownictwo oraz w razie potrzeby (dotyczy aspektu technicznego) koordynator bezpieczeństwa w Internecie odpowiedzialny w WOMP za system teleinformatyczny.

Rozdział IX

Obowiązki osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci

Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci należy:

- 1) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej podmiotu oraz na jego terenie;
- 2) przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w tych Standardach;
- 3) delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją Standardów w podmiocie do personelu podmiotu oraz monitoring ich realizacji;
- 4) przegląd standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z kierownictwem podmiotu;
- 5) monitorowanie znajomości i przestrzegania przez personel podmiotu przyjętych standardów;
- 6) sprawdzanie i ocena skuteczności obowiązujących wytycznych i procedur;
- 7) proponowanie zmian w Standardach mających na celu skuteczną ochronę dzieci przed krzywdzeniem;

- 8) organizowanie lub prowadzenie dla pracowników WOMP szkoleń w zakresie obowiązujących standardów - nie rzadziej niż raz na dwa lata;
- 9) koordynowanie przygotowania Zasad bezpiecznych relacji między dziećmi, ich wdrażania, monitorowania i inicjowania zmian w ich treści;
- 10) współpraca z pozostałymi osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie, realizowanie, upowszechnianie i monitorowanie standardów ochrony dzieci w podmiocie;
- 11) przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.

Rozdział X

Koordinator bezpieczeństwa w Internecie

1. WOMP nie udostępnia żadnej infrastruktury teleinformatycznej (w tym wi-fi) osobom postronnym, co dotyczy również dzieci. Z infrastruktury tej może korzystać jedynie personel podmiotu.

2. Do obowiązków koordynatora bezpieczeństwa w Internecie należy:

- a) sprawdzenie, co najmniej 1 raz w roku, czy na urządzeniach WOMP znajdują się treści nielegalne, szkodliwe i nieodpowiednie mające związek z dziećmi. Wyniki zamieszcza się w raporcie;
- b) współpraca z pozostałymi osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie, realizowanie, upowszechnianie i monitorowanie standardów ochrony dzieci w podmiocie.

Rozdział XI

Monitorowanie realizacji standardów

1. Realizacja standardów ochrony dzieci w podmiocie jest monitorowana, poddawana ocenie i w przypadku stwierdzenia takiej konieczności - modyfikowana.
2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, przeprowadza raz na 2 lata badanie - ankietę na temat stanu znajomości i przestrzegania standardów ochrony dzieci oraz potrzeby wprowadzenia zmian w tych standardach. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 5.
3. Na podstawie wyników ankiet, o których mowa w ustępie 2 oraz oceny zgodności Standardów z obowiązującymi przepisami prawnymi, osoba odpowiedzialna za

standardy ochrony dzieci, sporządza raport, który następnie przekazuje kierownictwu podmiotu. Część raportu stanowi ocena znajomości standardów przez personel WOMP, zestawienie zgłaszanych naruszeń standardów ochrony dzieci oraz propozycje zmian w standardach.

4. Kierownictwo podmiotu, po otrzymaniu raportu, o którym mowa w ust. 3, podejmuje decyzję dotyczącą wprowadzenia zmian do Standardów ochrony dzieci i w sytuacji gdy zajdzie taka potrzeba, powierza przygotowanie nowego tekstu osobie odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci.
5. Jeśli na podstawie raportu zostanie ustalone, że stopień znajomości standardów ochrony dzieci wśród członków personelu jest niewystarczający, osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, ma obowiązek przeprowadzić szkolenie ze standardów ochrony dzieci dla personelu lub może zlecić przeprowadzenie takiego szkolenia - za akceptacją kierownictwa placówki - innej osobie posiadającej wiedzę dotyczącą tej kwestii.
6. Zakres szkoleń obejmuje w szczególności:
 - 1) uregulowania zawarte w Standardach ochrony dzieci;
 - 2) podejmowanie interwencji zgodnie z procedurami opisanymi w Standardach;
 - 3) poszerzanie umiejętności w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci;
 - 4) problematykę ochrony dzieci przed przemocą w zakresie adekwatnym do kompetencji zawodowych danej grupy pracowników.

Rozdział XII

Przepisy końcowe

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Udostępnienie standardów w wersji pełnej oraz skróconej - przeznaczonej dla dzieci, następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi przez personel podmiotu, dzieci i ich opiekunów poprzez:
 - 1) wywieszenie w siedzibie WOMP (tablica ogłoszeń)
 - 2) zamieszczenie na stronie internetowej WOMP.
 - 3) przekazanie służbowymi drogami komunikacyjnymi wszystkim członkom personelu podmiotu i osobom współpracującym w zakresie badań dzieci.

3. Standardy ochrony dzieci w wersji skróconej, zrozumiałej dla dzieci, stanowią załącznik nr 6.